

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

L Ante Ae

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

fortiter. Nam fortis latine interpretari potest. De hac in dictione Atropos dicti est: Michalus autē gramaticus λαχέσις Δε λεγέσθαι απω του λαγ/ χορειν φουσαι γωρ αφηρ στω κληροειχερ/ στυ προεδο μερωρ.

Lacinae sunt in vestimento partes extremae et ceterae par- ticularum concisae decoctis caulis: vulgo frappe dicuntur. Unde laciniata vestis: et adverbium Laciniatum quod significat particulatim et per securas. Apul. Non laciniatum duperio/ sed cuneatum stipato cuneatu dif- scultates illas trans abiremus. Colu. lib. viii. iubet pecus egrotum distribui in lacinas. i. in particulas separari: ut facilius conualescat. Nam discreta ani- malia et in partes diuisa/ in lacinas segregata dicitur. Item lacinia genus fungorum qui subruunt in ca- castanearum radices erumpunt.

Laciniosus a. u. accipit pro steruoso sinuosoq. Die- ro. ad Theophrasti: Laciniosus contra nos sermo p- tractus est. Ab eodem disputatio laciniosa dicitur p- totuosa et implicata. Ab Apuleio. L duallie laciniosa. Et Alexandria fuit laciniosa/ angulosa proculu.

Laciniū/ pmonotū italie inter Adriaticū et Ionium a quodā latrone ibi ab Hercule interempto q laciniū vocabat: q boues fuerat p- datus.

Lachryma a greco qd illi Λακρυμα vocant d in l mu- tata: sicut et in d mutata: ut Medius fidius idem p- iouis filius: et medicos pro melior. Sunt tñ q negent hoc nomē grecū esse/ sed latinū tm: ut sint lachryme dicit quasi lacerrime: quoniam ex animi laceratione la- chryme ciantur. Etiam tamē obtrunuit: ut cum b scri- batur. Cuius diminutiū est lachrymula. Teren. in Eu. Una me herde falsa lachrymula.

Lachrymabile/ dignū lachrymis: cuius contrariū est il lachrymabile.

Lachrymo as. effundit: qd ad vites etiā trāffertur La- ctā. Caudice defecto lachrymarum gaudia palmas. Cuius composita sunt Lollachrymo. Teren. in an. Tristis interrim nō nūq collachrymabas. Delachry- mo/ deorum lachrymo. Col. lib. v. Et in terrā post us deuera q in germine delachrymet. Illachrymo/ valde lachrymo. Virg. lib. j. geor. Et mestū illachry- mar templis ebur. Suplachrymo. Col. lib. v. Opti- mum est igitur medio fere internodio subsidiarū tō- dere palmitem deueramq refectionē facere post gē- mam ne superlachrymet et germinantē cecet oculuz. Et lachrymo: deponēs significatiōis actiue. Die- ro. Tibi narrare ante pascēpū/ vbi plurimū lachry- mata es non deuecras.

Lacus secunde et quartę declinationis/ locus profundus cum aqua perpetuo ibidem natus qui efficit riuos et flumina. Stagnū temporale ibi aqua stagnante ha- bet que plerumq byeme colligi solet: estare sicari. Item lacus dicitur locus qui cōtinet multū prelo ex vinaceis expressum et transmittit ut in dolia cōdatur. Nam prelum proprie trabs est qua calcantur vug. Col. Ante q prelo vinacea subiciantur de lacu q re- centissimi addito mustum in ampborā nouā: eamq oblitio et implicato diligēter Quid. in saf. Premia de lacubus proxima multa uis. Pl. Ipe vindemi- as colligo/ si tamen colligere est nōnūq decerpere vū: totulum inuicere/ gustare de lacu mustum. Big- ce. Λακκος/ latine lacus. Unde Leneus bacchus et Lenobates/ vug calcaro. Itē lacus in edificia plana trabs vel tabulatū quo recto ac camerarū supiora omanant. Lucil. Resulant q edesq lacusq. Similit lacus carcer. Hieron. in gen. Inno cōs in lacū missus sum. Lacus sic diminutiū lacusculus. Col. Spor- tet bre lacusculos tā multos q postulat modus.

Lacuna pe. pro. a lacu fit: est aque collectio quā alij la- mamaliū lustrā nomināt. Virg. lib. j. geor. Pleser-

tim incertis si mensibus annis abundans: Erit: ob- ducto late tenet omnia limo. Unde caue repido su- dant humore lacune. Ubi Ser. Lacune sunt fosse in quibus collecta aqua stare consuevit. Lacuna etiam dicitur fossa ad sicandos agros parata. Idem et to- te solidā in glaciē vertere lacune. Item vallecula su- perioris labi per similitudinē lacuna vocat a Lacta- tio. Quis diminutiū est lacunula.

Lacuna penul. pro. diminutiū a lacus: et accipit pro- trabe. Sue. in nero. Lacunaria que noctu super dor- mientē lapata machina deciderēt parauit. Hoc etiā laquear et laquearū per antistichon. Virg. Depen- dent lychni laquearibus aureis.

Ladon/ fluvius archadie. de quo Quis. lib. j. met. Do- nec arenosi placidū ladonis ad amnē venerat. Aph- thonius in rhetoricis Λαφρη Δε θυγατρα φησ

του Λαδωνος ποταμου και καλλισ ηροτι. Ladonum est quoddā pingue lade herbe inlades. Hęc autē herba nascitur in cyprio.

L Ante Ae

Ledo is. si. sum. cum e diph. significat pumelia afficio: sumptum a grecis qui ledonā contumeliā vocat: sed per s. Transferēt tñ ad omne genus offensiois. Et cō- struitur modo cum accusatiuo. Virg. Ab te ne frigo- ra ledant. Dodo cum datiuo. Teren. Ille clemens placidus nulli ledere/ arridere omnibus. Quis cō- posita sunt: Allido/ collido/ elido/ illido/ obliido: que habent penul. pro. de quibus locis suis.

Laertes/ nomen patris Olyssis: sed tamē laertius/ nō autē laertes ae possent multos auctores citare: sed sufficit Sophodes in traggdia illa q multigapho- ros inscribitur αι κερω παι λαερτιου Δε Λορ- κασε περιρα Τηλεθρωρ αρπασ αιθρω με- ρορ.

Laertes. nomen urbis Lillcie.

Laertius/ nomē historici q de phoz vita scripsit.

Lemurgia cum accentu in pe. a nostris ingluuies dicitur lemargus gulosus.

Lena/ vestis lanca: ut Varro ait habitus duplicis et au- guralis amictus q sup cetera vestimēta imponebat. Nonius docet eē vestē militarē. Virg. Tyrio q ar- debar murice lena. Bige cblens dicit: vbi eb abūct.

Letus homo/ qui hilaritate quā intus habet etiā vultu ostēdit a latitudine mētis: ut quidā putat. Nam qui gaudiū aspectu promunt dilatare quodā modo faciē videntur. Virg. Imperio leti parēt. Letas oues di- cimus q bona sunt corporis habitudine atq pingue- dine. Inanimata dō leta dicunt que aspectu homines letificant: vel que pinguis sunt. Virg. Quid faciat letas segetes: Et letū legumen: id est ferule. Idem: Unde prius letum siliqua quassante legumen. Leta dō prata leta domus que letos nos faciunt. Letum sine diph. significat mortem.

Leto/ gaudeo delectationē capio/ sed extrinsecus cum gaudere sit intrinsecus: quia sepe cōfundantur. Te- ren. in beau. Ego non tam meapte causa leto: q illi quā ego scio honore quouis dignā. Construitur mo- do cum ablatiuo/ modo cum genitiuo. Virg. lib. ij. Nec veterū memini: leto ve malozum. A Dodo cum datiuo: ut Tibi gaudeo: tibi leto. Dodo absolu- te. Ambro. Fides dominica letabatur. Hinc fit com- positum Colleto/ simul leto.

Leto as. letū facio. Actius: Et te ut triplici letarem do- no. Est et leto as. sine e in alto significato.

Letifico as. letum facio. Plau. Ita meus cor beganus letificauit modo.

Letisco is. letus fio. Silen. libro. iiii. Utrum ne dii cul- tu erga se mortalium letificant: an superne gētes hu- mana negligant.

Lecticia est exultatio animi gaudio effluenteiore. ppter
 euentu reru experitari. **Lice**. Lecticia opinio recens
 boni presentis in quo effertur rectu videat.
Lectitudo idem qd lecticia. **Actius**. Quarta in venando
 effectus est lectitudine.
Lectabile id est qd letus a quo Illegabilis; no let^o tristis.
Lectamen simus qui per agros iacitur; qd letas; id e pin
 guis legetes faciat.
Leuis et hoc leue cum dipb. significat qd tactu asperu
 non est; idqz auctores dicunt inoffensum lubicu et ce
 nerum; vt sunt oua volucrum. **Persius**. **Trosus** qul
 tar tibi p subfelia leuis. **Hiero**. in ge. **Mosti** qd Esau
 homo pilosus sic et ego leuis. **Leuis** sine dipb. aliud
 significat.
Leuitas est asperitati cotraria. **Dartian**. Lunare cir
 culu ingressa virgo cospicat globosum qd e teneruqz
 corpus e superni errois leuitate copacti in star spe
 culi pendentis. **Apul**. de Socratis demonio leuoz
 sine leuitate; cum dixisset adiecit lubica.
Leuoz idem quod leuitas; hoc est coplanatio et terstu
 do. **Pli**. Spectatur in chartis tenuitas; densitas; ca
 dor; leuoz.
Leuigo as. pe. cor. coplano; polio; quafi leue ago. **Pli**.
 Sunt qda in eo genere molliozes qz core leuigant.
Id lib. xiiij. Scabuzia charta leuigat dente.
Leuo as. idem qd leuigo. **Sta**. lib. j. the. Pars teretes
 leuare manu ac disponere mensas.
Lagari verius dicitur qui medio claudicant pede; sic
Dyuri qui postremo et accepali qui a breui syllaba
 incipiunt.
Lageos vna que et leporaria dicit. **Virgil**. lib. j. geoz.
 Et passio p syria vitilio; tenuisqz lageos.
Lagois pe. pio. genus autis que leporinas habet car
 nes. **Mam** $\lambda\alpha\gamma\omicron\sigma$ apud grecos lepus est. Est et ge
 nus piscis **Horo**. in Ser. **Mec** scarus aut poterit pe
 regina iuuare lagois.
Lagotrophia leporaria loca; in quibus leporos alim
 tur; vt est apud Col.
Lagena cum e dipb. genus vasis testacei non tam ad
 aqua qd vniu et alios vltus accoimo datur. **Hiero**. in li.
 Reg. **Alius** portans lagena vini. **Col**. Omnis spur
 cicia cum spumis erimat q decocta cu iam crassa fue
 rit q defrutu refrigeret et bene picatis lagenis cōda
 tur. **Et** lib. **Judici**. Experit buccinis clangere et cō
 plodere inter se lagenas. **Fiebāt** lagene ope figulio
 vt ostēdit **Esaias**; cum ait: **Et** cōminuunt sicut cōteri
 tur lagena figuli stritione pualida; et nō inueniet de
 fragmentis eius rehta in qua poterit igniculus de in
 cedio; aut hauriatur parū aque de fouea.
Laguncula diminutiū; parua lagena. **Hiero**. in **Esai**
 Decem iugera vinearu faciēt lagunculā vnā; qz tri
 ginta modij sementis faciēt modios tres.
Lagopthalmos dicit in oculis cum superior palpe
 bra non descendit. Cui vitio contrariū est **Stropiū**
 cum inferior palpebra parū sursum attollit; nec cum
 superiore cōmittit. **Dicitū** a leporibus qui apertis ocu
 lis dormire consueverunt.
Laganō ponos ilioū dolor qui sane alius est qui late
 rum; hoc est pleurecis. **Alia** em greci vocant $\lambda\alpha\gamma\omega$
 $\nu\alpha\sigma$ et $\kappa\epsilon\pi\epsilon\theta\omicron\sigma$.
Lais idis. nomen propriū famosissime meretricis que
 a scriptozibus **Coynthia** dicit est; qz coynthi habi
 tavit. **Ad** quā. ppter pulchritudinē ditiozes hōies et
 omī grecia veniebāt; nec qspia admittēbat nisi qui
 dabat qd poposcera. **Qui**. **Dulta** lais amata vir.
Laius a. um. pe. cor. qd cōmune est et nō sanctū. **Hie**
 ro. lib. j. **Reg**. **Non** habeo laicos panes ad manum
 sed tm panem sanctum.
Lallare quidā dicunt esse more infantū blandiusculis
 vocibus loqui. **Alī** lallare; proprie dicuntur infan

tes qui irati matrum mamas sugere rēuūit.
Lame rupium fracture.
Latmius mōs **Ionie** notus fama **Endymionis**; a quo
 et ipse **Endymion**; **latmius** est dicitur. **Qui**. lib. iij. de
 arte. **Latmius** **endymion** nō est tibi luna rubori.
Lamie; mulieres que strigū instar infantū sanguine su
 gum; siue ipse striges. **Horo**. **Non** piane lamie pue
 rum vniu extrahat aluo. **Apul**. lib. j. de asi. **Et** ille co
 lore spurcissimi humois pculsus quo me lamie ille
 infecerant; aspernat. **Item** lamie dicebātur nobili fa
 milia orti. **Erat** em romē qdā familia nobilis elioz
 a **Lamo** **Quriphat** patre et **Eltrigontū** rege qd fou
 mūs regnauit ortū habens. a quo **Lamia** ca. um.
 vt bellū **lamia**; vt apud **Hiero**. cōtra **Joui**. **Unde**
 et lamie cognomen nobilibus inditū est; qd vulgo la
 miū genus vocabatur. **Horo**. **Vel** venisto nobilis
 ab lamo. **Ita**. **Non** nocuit **lamia**; cede madenti. **La**
 mia etiā in signis meretricis nomē fuit. **Et** lamia ani
 mal est; faciem pterendē muliebri; ab inferiorē par
 te pedes equinos. **Unde** apud **Hiero**. propheta m.
Sed et lamie nudauerunt mamas; lactauerunt caru
 los suos. **Et** in **Esai**. **Ibi** cubauit lamia et inuicue
 bi requiem.
Lamina pe. cor. vide in dictione **Bractea**.
Lambus; fluuius in **Hispania** **Ballia**; quam; **Dadus**
 defert in mare adriaticum; vt ait **Pli**. **A** ouo **Lam**
brani dicitur eius acole. **Sue**. in **Esai**. **Per** labra
 nos et transpadanos durit.
Lambo is. **lambi** **lambitū** **pm** **Duf**. **Luci**. lib. xiiij. **So**
cunda qz puer qui lambat ore placentas. **Hiero**.
 pteritū **lambū** posuit lib. **Judic**. **In** trecentis viris
 qui lambuerunt aquas liberabo vos. **Est** autē **lam**
bere; **lingere**; hoc est lingua aliquid suauiter tange
 re sicut canes bibentes. **Hierony**. ad **Iulianū**. **Duis**
 tem purpuratū gehēne stāma suscepit; **Lagarus** pau
 per et pleuus vlcibus; cuius carnes putridas **lam**
bebant canes. i. **lingebant**. **Idem** lib. **Judi**. **Qui** **ma**
nu et lingua lambuerunt aquas; sicut solent canes **la**
bere; **separatis** eos fecerunt. i. **bibere**. **Virgi**. p tūge
 gere posuit. li. iij. **en**. **Attollit** globos **hamarū** et **sy**
dera **lambit**. **Inerdu** **lumbit** p **lumbit** **fluere**. **Horo**.
 lib. j. **car**. **Uel** qd loca **fabulosus** **lambit** **idapes**.
Lamentoz; voce querula tristisqz oratioe damnu ac do
 lozem testoz. **Teren**. in an. **Que** tam mihi lamentari
 pter ceteras visa est. **Idem** in pbo. **Dodo** vidi quā
 dam virginē huic vicinē miserā suā matrē lamentari
 mortuā. **Lice**. lib. **tul**. pro lamentatione dignū aliqd
 monstrare posuit; cum inquit. **Mam** hec quidem vi
 ta mors est; quā lamentari possem si liberet. **Est** et **la**
mento as. **Hiero**. in **Esdra**. **Et** qui p̄s̄idebant cum
 vrozibus lamentabant eum. **Hinc** **lamentatio** q est
 vt **Lice**. lib. iij. **tul**. docet egritudo cum beialam.
Lamentabile pd est dignū multa lamentatioe. **Virgil**.
Troianas vt opes et lamentabile regnū.
Lampas greca dictio est cuius aculatiū; ptulit. **Vir**.
Princeps ardētē cōcicit **lampada** tūm. **Ab** hoc ac
 culatiū formā noiatū; **lāpada** d qd **Hiero**. i. **Ecce**.
Quasi aspectū **lāpadarū**. **Est** autē **lāpas** ignis aut so
 lis splēdo; a $\lambda\alpha\mu\pi\omega$ splendēdo. **Frequēter** tm sumi
 tur p instrumēto in quo ignis in oleo lucet.
Lampacus pe. cor. nomen vrbis in littore belleponti
 in ora asatica. **Hinc** **lampacenus** a. um. **Unde** **La**
ron. **hiloticus** et **Adimantibus** et **Pharimenes** et me
 trodorus **Epicurū** sodalis **lampaceni** fure. **Ipsam**
 etiā **Epicurū** **lāpacenū** dicit diu **lampac** versatū.
Lana que de ouibus decidit; dicitur **lantiū**; vt inq; **Ser**.
 sicut fuge et effugiū. **Virgi**. li. iij. **geoz**. **Si** tibi **lantiū**
 curę pūmū aspera sylua. **Hinc** **lanæus** a. um. quod e;
 lana est; vt **pannus** **lanæus**.
Lanarius; qui lanam curat. **Plaut** in **aul**. **Stat** **fullo**

dyvgio aurifer lanarius.
 Lanificus q̄ lanæ arte exercet: r lanificiū lanæ opificiū.
 Lanaris r hoc lanare q̄d habet lanā. Car. lib. ij. de re
 rus. Mos qui pecus pascimus lanare.
 Lano as. intus lanā pono seu lanā habeo. Tñ Lana/
 tus a. um. Col. lib. vij. Cannabinūq̄ funibus cornua
 iuueniorū ligato sed laquei quibus copulant lanat
 pellibus inuoluti sint ne tenera fronte sub cornua le/
 dantur. Idē lib. vij. Ideo nisi lanatas oues emi nō
 oportet. Et lanatus dicitur fuit Capitolin⁹ magister
 equitum. Similiter lanatē vug Amineę dicitur sunt q̄
 canescant lanugine.
 Lanerū vestimēti gen⁹ ex lana succida cōfectū.
 Lanugo pe. pro. tenera pilatio a lanæ silitudine qualis
 in adolescentiū genis r in pomis q̄busdā cernit. Col.
 lib. iij. Lanatā quos aminea q̄dā maxime pbant q̄
 hoc vocabulū nō ideo vlyrpat q̄ sola ex omnib⁹ ani/
 meis verū q̄ p̄cipue canescit lanugine.
 Lanoculus / qui lana tegit oculi vitū.
 Lanus seu lano / qui carnes in carnario vedit populo
 a lanādis pecoribus q̄ eas cōcidat lanietis. Plau.
 in ca. vij. innotales vt ego collos perrēcabo tergo
 ribus quāta pernis pestis veniet / quāta labes larido
 quāta summi absumēdo / quāto callo calamitas / quā
 ta lanis lassitudo / quanta poxnariis?
 Lanū carnariū / hoc est locus vbi carnes vendunt.
 Laniena officina in qua sūt ac vendunt carnes: r vul/
 go macellū dicit. Plau. Per myropolis r lanienas
 circūq̄ argentarias rogātōdo sum raucus fact⁹. Ac/
 cipit etiā laniena p̄ ipsa laceratione a lanādo.
 Lanionius a. um. q̄d ad lanū spectat. Tñ lanionie mē
 seim q̄bus scindit caro. Sue. in Plau. Larnificem sta
 tim acciri cū machera mensas lanionia flagitauit.
 Lano as. scando. Virg. lib. iij. geor. Ipsiq̄ suos iam
 morte sub egra discissos nudis laniabāt dentibus ar/
 tus. Per translationē sumit pro infamo. Hiero. in. p
 togo Eldre. Quid interpretē laniant. Quis cōpōsi
 tum est Dilano pro discindo.
 Laniste dicitur sunt qui lanādis p̄sunt gladiatoriū. Vt
 familias domi ad gladiatoriū exercendā habebāt in/
 struere / r mor parate / vendere solebāt munerariis.
 Jure. Dic. plaudat nicti p̄conis fil⁹ inter Pūm /
 rapi cultos iuuenes iuuenisq̄ laniste. Hinc laniste
 aucti dicitur sunt a Col. q̄ aues certaminib⁹ p̄parabāt.
 Lancea a latitudine ferri dicta est: vel q̄ grece dicitur
 ἄλοχνησ λοχνησ teli genus longissimum.
 Hispanica dicitio nō latina vt Hel. testat. Hāc olim
 luculli luculleā appellatū. Vt diminutiū est lan/
 ceola cum accētū in antepe. Hiero. li. iij. Reg. Dio/
 p̄bere lūcoz incidēbant se lanceolis donec sanguinei
 p̄fundērentur.
 Lanceatus a. um. q̄d est lācea a rmatū. Hiero. li. iij. Re/
 gum. Si q̄s tangere eas voluerit / armabit ferro r li/
 gno lāceato. Lanceati etiā dicunt q̄ ictu lanceę necā
 tur. Jul. Firmicus. Quicūq̄ habuerint hozoscopum
 in. xj. parte tauri lanceati morient.
 Lancearius q̄ lanceā gerit: grece lonchopporus.
 Lano as. pe. cor. serio / lacerō. Pl. Est r volucra ca/
 nibus peculiare malū aures maxime lancinans q̄ de/
 fendi non queunt.
 Lances / vasa lata r rotunda minus excauata q̄ patine
 r rebus diuinit apta vt docet Aulo. illo verū: Turi
 bula r patere q̄ tertia vasa deū lanr. Ju. sumpsit pro
 vase cūcario in quo caro tam tosta q̄ elixa cōdit / mē/
 seq̄ inferit. Aspice q̄ magno distētat pectore lācem.
 Doza. in ser. Signa nutritus glande rotundas cur/
 uat aper lances. Et lances stateras dicit nemo igno/
 rat. Tñ bilāces dicitur sunt q̄ duas lances habēt.
 Languor / pprie est defectio virium r succi naturalis.
 Hinc languere dicunt herbe q̄ incipiūt p̄refere. S

ad animū quandoq̄ transierit r p̄ debilitate / defectu
 to: p̄ore / inertiaq̄ viur pari solet. Lice. lib. j. offi. Mi/
 bil autē magt̄ caudē est fenecturi q̄ ne lāguoz se de/
 sidieq̄ dedat. Plau. in Asti. p̄ lassitudine pōiuit cum
 ait: Vbi sepe ad languoz tua duritia dederis octo
 validos licroz v̄meis affectos lentis virgis.
 Languo es. qui. deficio / infirmus sum / dissoluo. Die
 ro. Animaduertimus pariter omnia verba illius ani/
 mē languētis esse medicā. Virg. lib. ij. Purgure/
 us veluti cum flos succius aratro Languet mori/
 ens. Interdū languere est timidū esse. Salu. Quā/
 to vos arctius ea ageris / tāto illis infirmior erit ani/
 mus. Si paulū modo vos lāguere viderint / iam oēs
 feroces aderunt. Interdū ociosum esse. Idem: Seas
 si pauci adiuuarent: languētibus albis in curiā impet/
 tum facturū. Quis verbi cōposita sunt Languet /
 a quo elanguet / q̄d est valde infirmus fio. Hel. lib.
 ij. Megocijs se p̄cipū v̄mbaticis r varijs questib⁹
 intentos habent: in quibus omnis eozū vigor animi
 cōpositus elanguet: r q̄d Salu. ait effeminat. Re/
 languo a quo Relanguet rurius ad valitudines
 redeo. Quid. lib. vj. me. Imposito fratri moribūda
 relanguit ore. Claud. lib. j. Relanguere pro remissū
 esse potuit. Vt ille peperit / erubuitq̄ p̄ces ani/
 musq̄ relanguit atrox.
 Languet / inualidus / tepidus seu ociosus fio. Lice. in
 Lato. Orato: merito nelanguet fenecture.
 Languidus a. um. q̄d languet. Quid. li. v. fas. Tioles
 arere videres / silaq̄ purpurei languida facta croci.
 Laodicea / v̄bs celeberrima in asia lyco flumini impo/
 sita. Primo diopolis appellata: deinde Rbos: po/
 stea Laodicea a lyco flumine. Hanc v̄bē loci virtus
 r ciues quidā fortunati valde magnificari. Pūm
 Hiero. qui hereditatē populo diuisit supra duo mi/
 lia talentozū: r multis domis ciuitatem exornauit po/
 stea geno orator: r polemo eius filius q̄ ob res forit
 gestas prius ab Antonio / postea ab Augusto ad re/
 gē dignitatis fastigiū euertit.
 Laodomia cum accentu in pe. nomen propriū Acastē
 filie r v̄rozis pentestati: de qua Hiero. Laodomia
 quoz poetarū ore cantat occiso apud troiam. p̄e/
 silao noluisse supuere. Fuit r alia laodomia Belle
 rophontis filia mater Sarpedonis.
 Laomedon pe. cor. nomen propriū patris priami troig
 regis / a quo patronymicū format. Laomedōtiades
 vbi addit a vt in mltis alijs sicut Anchisiades / Teta
 momades. Aliq̄ subtrahit syllaba: vt Arhemides.
 r Arhemionides. Deucalides p̄ deucalionides.
 r Laomedon sit possessiū Leomedōtheus a. um.
 Lapatbos pe. cor. seu lapathiū / herba est. Col. Lubri/
 cā iam lapatbos / iam ramni / ponte virescunt. Pl.
 lib. xj. Neclapathium dissimiles effect⁹ habet Sui.
 λαπάθου ορου μα εισ θηριωπετε Δραρ και
 λαχαρον κερωλικωρ κασροσ.
 Lapatbes pe. cor. genus boletis a lapathi dicitū for/
 te idem q̄d lapatbos. Sere. Sepe chelidonia cum
 succo lapatbis addes. Hec r lapa dicitur: cuius tria
 sunt genera. Mas quedā dicit Lanaria q̄ est erigua
 canibus adhgrens. Altera maior aliquāto est r p̄bi/
 lantropos appellat / p̄ vestibus hominū adhgrens
 eos amare videat. Eadem vocatur apatine. Tertia
 appellat personata / r maxima est: nasciturq̄ iuxta ri/
 uos r flumina. Hic eaz cōsio vocant: folia habet
 ampliora cucurbitis: r p̄pter foliorū amplitudinem
 ea v̄rebant veteres ad personatus faciendos.
 Lapa g. vide in dicitioe lapatbes.
 Lapathe pe. pro. p̄p̄t fuerit quoz rex fuit Peritbo.
 Vt p̄ndū r orbū thēsalie mōdes habitari. Vir/
 frena peletbronū lapitbegyrosq̄ deder. A grece
 scribit λαπιθεου. Hō lapithe n̄ lapitbe dicit debet
 A 2

Lir. li. h. ge. Et magno hylea lapidibz cratera minac.
Lapitibz vrbz in Lypro insula.
Lapis pprie est que greci λιθον vocant et mitior mi-
 norqz ac tenacior est: raro maius/asperius/duriusqz.
 Unde gemme lapides no fara dicunt. Pli. Musqz hic
 vitio: qz in italia gignit/lapifqz non farum est. Idem:
 Est et viridis lapis vehemter igni resistens: s; nufqz
 copiosus: et vbi inuenit lapis/no faru est. Et qm apd
 veteres lapidibus miliaria signabant: ponit qsqz la-
 pis pro miliario. An legim^o ad tertiu/ad quartu la-
 pidu. A lapis sic lapideus a. um. qd ex lapide materia
 pstat. Lapidofus a. um. qd lapidibus abundat.
Lapidarius a. um. qd ad lapides pnet. Plau. in cap.
Lyndar^o in latomias lapidarias ab Egione dānaf.
Lapillus diminutiū/paruus lapis. Et lapilli/lapides
 pcciosif: vt sunt gemme/margarite. Lurtius: Lapilli
 auribus pendent. Idora. Nec magis huic intra niue
 os/viridescz lapillos.
Lapidicida pe. pro. dicit is q lapides cedit.
Lapidicina pe. pro. loc^o vbi lapides excidunt latomie
 a grecis dicte. Unde et carcer latomias vocam^o siue
 q dānati ad lapides excidendos mittebātur: siue q
 sinuclant cāpanie ppi latomias habebāt instar car-
 ceris excuatas: ex qbus excili lapides fuerant ad v-
 bem extrudā: hisqz pro carcere vtebantur.
Lapido as. pe. cor. lapidibus cedo. Unde scribit Da-
 cro. lapidatū a pplo romano fuisse Latiniū/ signifi-
 care volēs lapidibus iactis fuisse impetitū. Transfer-
 tur etiam ad inanimata et significat percussio pulsoz
 etiā sine lapidibus. Dacro. Motates eius impote-
 tia ac dicitate lapidatā. Huius cōposita sunt: De-
 lapido/ qd est lapidibz sterno. Unde Delapidata lo-
 ca que lapidibus strata sunt. Dilapido/ dispardo / cō-
 sumo. Cice. Octauio. Publicā dilapidabat pecuniā
 erarium exhaurebat.
Lapio is. in. itū. durū efficio et quasi in lapidē puerto.
 Dacu. Lapid cor: cura: erūna cor^o cōfic.
Lapidefcere apud Pli. legif pro in lapidē cōuertit: qd
 vel a lapido vel lapis fit.
Lapifana pe. cor. bolus syluestre triū foliozū. An apud
 Pli. li. iij. scribit milites cesari exprobrasse / q lapsa
 na viriscent apud Pyrrachiū. Quidā accipiūt lapsa
 nā. p bialica syluestri. Est em bialica alio noie caul.
Laqueus/vinculū. An dicim^o laqueo vitā finiuit.
Laqueatus a. um. qd est laqueis irritū. Colu. lib. vii.
 Ceterū corpus laqueatū et dissentū remonibus obli-
 gatur/ innotūqz medētis arbitrio est expositū. Et laq-
 num dicit cōuersū. Unde laqueata tecta. Cice. lib. j.
 legū. Dagnificas villas et pauimēta marmorea: et
 laqueata tecta contēno.
Laqueare et per apocopen laquear: et laquearius dicit
 camera: hoc est pars supior cubiculi et cgnationis pa-
 rum cōuera que variis adoznari solet colorib^o. Qui-
 dam etiā laquearia accipiunt pro trabibus planis: q
 et lacus et lacunar dicuntur.
Lar/nympha fuit que Junoni furta iouis cum Iunur-
 na patefecit: quā Mercurius cōpessit: et inde gemi-
 nos susculit q a mare lares appellati sunt. Sunt qui
 credāt lares geniozqz eosdē esse existimātes vnicuiqz
 duos esse/ alterū bonū/ alterū malū vt chuliant: etiā
 duos angelos bonū/ malūqz a deo in custodia datos
 dicunt/ sed nō natos nobiscū vt illi de genio siue lare
 dicunt. Colebant domi/ focuzqz illis sacer erat. An-
 de vulgus focū/ foculare appellat/ quasi laris focuz.
 Hi putati sunt dij domestici qui ad vrbis cōmoda vi-
 gilare dicunt inter cōpita. Qui. in fas. Lucifero sube-
 unte lares delubra tulerūt. Ab aliquibus dij agroziū
 vocati sunt. Tibul. Vos quoqz felices quondā nunc
 pauperis agri Custodes fertis munera vestra lares.
 Quoniā autē lares siue penates etiā puiatoz domi

bus fesse credebant: factū est vt vtrūqz vocabulū pro
 ipsis domibus vlturpet. Bar. Omibi curarū pūā
 nō vile mearū flacc antenozet ipes et alumne laris.
 Idora. Qui patriū mime donat fundumqz laricū.
Laratiū sacrariū/ domesticū in quo lares et dū peculia-
 res adorabant. Scribit Lapid^o Alexander teneruz
 in larario rē diuinā matutinis horis facitisse ad effi-
 gies deorum in quibus habebat. Habraamū et chy-
 stum. in secundo larario simulacrum habuit Virgi-
 lū et Ciceronis.
Laranda ciuitas lychaonię. Unde Ptolomeus: D^o
 nicipium larandā in lychaonię parte antiochiana v-
 cta collocat.
Lardum dictum quasi late aridum. Unde et laridū le-
 ctum est. Quid. lib. vj. fas. Pinguia cur illis gustau-
 tur larda calēdis. Est autem lardum caro suilla quo-
 quo modo salita. Unde Pli. dicit lardū pingue hoc
 vinctum quasi et macrū dici possit.
Larius/lacus comensis ab Addua fluuio: qui in flumē
 cadit augetur: qui fluuius postea in padū nō longe a
 cremona influit. Dicitur larius a fulicariū multitudine
 ne. Hęci em 1.000 fulicā vocant/ auis est nigra aq-
 tica. Hinc fit larius a. um. Catul. Veronā veniat nō
 men relinquens comi mgnia lariūqz littus: qd tū ne
 gat. Suidas ait em: λαρος κερχηνόσπελιωv ap-
 πακτικωv και κλεπτωv επει και ολαροσ ορπε
 οv εστιν αρπακτικωv και αλλαρεωv.
Larodij populi fuerunt in seythia asie: vt libro. iij. scri-
 bit Herodotus.
Larij/ arboris genus. Lucil. ij. Et larices fumoqz gra-
 uem serpentibus vunt.
Largus a. um. qd nō est strictū. Et larg^o dicit q largif.
 Cice. lib. ij. offi. Dico sunt duo genera largozū quo-
 rum alteri. pdigi/ alteri liberales. Hinc large aduer-
 bium liberaliter abundāter. Idora. li. car. Ligna sup
 foco large reponens. Dicitur etiā largiter/ quis non
 ita in vtu fit.
Largioz/ profuse dono. Cuius cōposita sunt Dilargioe
 varie largioz. Salu. in lib. histo. Igit veditis pici-
 prozū bonis aut dilargitis. Hargioz valde largioz.
Largitas et largitio int se differūt q largitas: vt Agre-
 tius auctor est humanitatis: sit largitio ambitionis.
 Est em largitas rōnalis et diffinitus liberalitatis esse
 etus: largitio expēta q fit ad aucupādū fauoz in peti-
 tione magistratū. Pōnit em qnqz largitas p largiti-
 one. Terē. in adel. Que isthęc subita est largitas?
Larisa/ nomē est multarū ciuitatum. Una est in plaga
 thessalica: a qua Achilles lariseus dicit^o est. Alia pē-
 silis in creta. Alia in peloponneso arj argioz. Alia
 in agro attico. Ad Tralles etiā asie est Larisa: vt
 Stra scribit a q Larise^o Zupif dicit^o est. Larisa qz
 in italia quā vt Diod. li. j. scribit pelagif cōdidere.
Larus/ auis parua et nigra habitās iuxta aquas: et tam
 in aqua qz in terra degit. vide in larius.
Larug dicit putant a lare: hoc est malo genio q sunt no-
 sie inferozū vmbę. Unde laruati dicuntur furiosi et
 mente moti/ quasi a lare exterriti quales sunt quos
 vulgo demoniacos appellant. Plau. Laruatus e-
 pol hominē miserū mendicū queritat. Hic etiā Terē-
 ti dicunt a Cerere/ quasi cereris ira aio verari. Plau.
 Certe laruatus aut certus. Larua etiā psona dicit^o
 et laruatū personatū. Idora. in Ser. Nil illi larua/ aut
 tragicis opus esse corburnis.
Lasanū pen. cor. vasculū ad euacuandū ventrē. Idora.
 Te pueri lasanū portantes enophozūqz.
Lasciuus pens. pro. est tum in vita/ tum in sermōe mol-
 liculus ac pl^o teneri q robusti ac virilis habēs. Tir-
 gilius: Halo me galathea petit lasciuia puella. La-
 sciuia mollicies perulantia nequitia.
Lasciuio is. significat qd dnacula lingua dicit^o smoz.

begare. Colu. lib. vii. Satiare vermipabuli pecudes
 cepharate lasciuunt.
Laserpitium/virgultu berbidu qd greci filpion appellat
 er cuius cultro exudat succus rososus qd vocant la
 ser magnificu medicamentis: et in Lyrenica provin
 cia laudatissimu. Hinc a Catullo dicit laserpitiferis
 tacet cyrenis. Caulē laserpitii maguderim vocat qd
 tenerius est et minus vehemens. Alaserpitio Laro
 formauit laserpitiatu a.um.
Lassus per duplex si di tam aio qd corpore fatigatus. i.
 labore affectu nomē est nō participiu. Hinc lassitudo
 p molestia qua ex labore suscipim. Salu. Mō fame
 aut sitim/neg frigus/neg lassitudinē operari.
Lasso. as. fatigo: a quo lassatus. Juue. Et lassata viris
 nondū lassata recessit. Huius cōpositū est Delatio/
 vehementer lassio. Plau. in ast. Eum etiā hominē in
 senatu dare operā aut dicitibus ibi labore delassatū
 noctem totam fertere.
Lasseo es. lassus sum. a quo Lassesco is. lassus fio.
Lateo es. latu. in occulto sum. Et pstruit cū actō. Cir
 gi. Hec latuere volit fratē iunonis et ire. Quis cū da
 tuo. Luc. Tu mihi causa letes. Sed cū de loco dicit
 pstruit cū ablatiu mediāte pposito et later anguis
 in herba. Interdū laterē significat late patere. Cir.
 Et scuta laterē cōdit. Quis vbi cōposita sunt Deli
 teo: de quo supra. Obliuio qd est aio vel circūquas
 lateo. Sene. Qui velut timidū atq iners atal metu
 obliuio: ille sibi nō vinit: sed qd est turpissimū ventri
 somno libidini. Hinc obliuio. Cir. Me estu per ri
 mola in rimis ei? grana obliuio: et recipiā aqua.
Latitio as. pe. co. sepe aut fere temp lateo. Lacta. lib.
 ii. Latitante atq ignotū sibi veritatē discerēdo cru
 re voluerūt. Lato in latitauerūt dicit p frequenter
 tulerūt. Hinc sit cōpositū Latitatio qd est int' latito.
Latebra big. pe. co. et latebre arū. locus vbi domies se
 occultat. Luc. lib. i. Cedendū est bellis quoq tibi ru
 ta latebra. Quis. Et quis odio euersiois nostri cuo
 catus et latebris suis populū sublellia non implet.
 Dicit et de feris. Livi. lib. xlvj. Inter vepres et late
 bras ferarū nocte vnam delituit. Pontif interdū late
 bra p excusationē. Sic. Quidē ne grā latebra pūrio
 id est excusatio q lateat. i. nō videat pūriū.
Latebrosus/loc' in q freques latebre sunt. Plau. Mā
 huic etati nō cōducit mulier latebrosus locus.
Latebro as. abscondo: quis nō sit in vsu: a quo sit cō
 positū illatebro: de quo supra.
Latibulū. ppie ferarū: quis etiā de hoibus dicit.
Latibulo as. neutru et latibulo: deponens significat la
 teo. Cir. Quidē ne feruū dū latibulet. Actius: Pro
 gredere et ne quia latibulet pōspice.
Laterna a lateo licet lateo habeat pma cor: laterna do
 p. Dar. Dup laterna vie clausis ferō: aurea flāmis.
 Et tuta est gremio parua lucerna meo. Dicta later/
 na q lumē habeat inclusū. Fit ex laminis concis in
 qua cādela includit ne a vento extinguat. Plau. iam.
 Quo ambulas tu q vulcanū i conu pelulum geris?
Later/omnis humor de ab eo q intra aliqd lateat. Tū
 de aqua/vino et ceteris dicit. Hiero. ad Terentiam.
 Ratione digessit: vt terra hęc esset super quā reliqua
 mouerent imobilis: vt aquarū venę altioribus mon
 tibus cōderent: a quibus orta flumina dum per mul
 ta spacia decurrunt late potādū vsum per omne tra
 ctum cursus sut animantibus exhiberent: vt ism ma
 re aquas in fluctibus non exerceat: sed vt velut veter
 quidā laticū aquas stare videatur/ ne vel fontibus in
 eternum manātibus vel fluminibus sine fine curriti
 bus vel pluuijs assidue rueribus perpetuo terra dilu
 nio regeret. Cirgi. Regales inter mensas laticemq
 lyēū. Quid. Palladios latices/ cū oleū diceret vellet.
 Et Lucere. Ab sinthei laticem.

Latus/spaciosus: vt Lata est via q ducit ad pditionez.
 Hinc aduerbiū late qd significat in multis locis: vt la
 te pty detractōis virtū. Hinc latitudo p spacio sitate.
Latesco is. latus fio: et in latum extendor. Col. li. ii. Ju
 gerum agri non amplius quattuor: serrarijs rapozū
 teminis obserendū est: quarta parte amplius naris
 spargendū qui non in ventrem latecunt/ sed tenuem
 radicem deorsum agunt.
Lato as. latum facio: quis non sit in vsu: pro quo com
 postum dilato vsurpamus: de quo supra.
Latifolium/ qd lata folia habet. Unde quercus/ gen
 ex augmento latifolia dicitur.
Latitudo/ qd habet latū fundū et magnū. Pl. li. xvij.
 Latitudis nō legitima nature festinatio. i. non pōt
 vna certa ratio scribi purade vinee in magnis pze
 dijs: qd alie scrius id alie maturius desiderant. Ides
 lib. xvij. Latifundia/ p didere italia.
Latus eris. qd est infra alā. Cir. Lateris argutū accō
 modat enses. Hinc lateris dolor que greci pleuresim
 vocant. Et latero as. vt inquit Pulci. sicut ab holus
 eris. holero as. Interdū latus ponitur quasi p par
 te: vt est illud: fundatur exultatione vniuersę terre
 mons syon latera aquilonis ciuitas regis magni.
Laterani dicuntur satellites qui principis alicuius la
 tus cūtentur: qui etiā latrones quasi later ones vocan
 tur: Hic etiā a stipe quam mercedis nomine accipiūt
 stipatores appellantur. Hęc vocant somatophyla
 cas quasi corporis custodes.
Lateranus/nomen propriū consulis Romę a quo la
 teranense palatū. Juue. Egregias lateranozū obli
 der edes tota cohors. Unde etiā lateranensis basil
 ca sancti Iohānis vocata est: quia in lateranensū nō
 bilissimę gentis edibus extructa fuit. Hiero. Admar
 cel. Quis credat mulierē nobilē et potentē in domo
 laterani consulis designari.
Latitudo/ veltis senatoria dicitur a textura: de qua
 Dar. in hēdecaysylabo. Et lato variata mappa cla
 uo. Dora. lib. j. Ser. describēs senatorē dicit. Et la
 tum demisit pectore clauū. Ab Quid. Clauū simpli
 citer dicitur pro senatoria dignitate illo versu. Luria
 restabat clauū mēiura coacta est Latioze clauo. Tul.
 Hostilius pūmus e regibus romanis vsus est: que
 purpura contextū fuisse docet Plinius.
Latitudo/ senatores appellati sunt a lato clauo. Sue.
 in Aug. Ac ne ex pers castroz esset binos plerūq la
 titudinos ppepōne singulis alis.
Later laterē/ laterē et lateres tm inuenit pro terra coctā
 et in lapidē duratā. Sicut. Siue silex siue cementum:
 aut coctus later siue crud' bis erit vrēdū. Plau. La
 tere firmito. Laterū tris genera sunt. Lydoron lōgū
 selquipede latū pede. Tetradozōne palmis qtuor.
 Hētradozōne qngs. Dorozi etiā greci palmū dicunt.
Laterē lauas: magis est augere malum rei cui dare re
 medium velle.
Lateritius a.um. qd est materiātū ex laterē. Pl. Lapi
 de duro ac silice eq pstruit/ veluti lateritios ptes.
Laterculus dimi. paruus later. Plin. Cructis latercul
 ad formā camini. Curti' scribit laterculo coctili fru
 ctos fuisse muros babilonis.
Latū/ ea pars italie est vbi ostia tyberina a latitudine
 vt putat Pristi. dicit: vel vt alij sentiat a latendo q
 inter alpes latit: seu q illic latuerit Saturnus duz
 Ioue fugerit. Quid. lib. j. fa. Dicta qz est latū terra
 latete deo. Cir. li. viii. Latūq vocari maluit bis qm
 latuit saturnus in ouis. Cir. Latū a latino rege dici
 asserit. Est autē duplex latū: vt docet Ser. Anum a
 Tyberi vsq ad fundos. Alio inde vsq ad vulturū.
Larius a.um. qd ex latio est.
Larialis et hoc latiale/ qd ex latio est: vt iupiter larialis
 dicit: qd in sermo larialis. Cirgi. Et residens celsa lā

etatis lupis alba. Ci. in Dioniana. Si cui vtiq; feri
as nō latiales latiare/ve: s; latinas dixer? aut latias.

Latarius & hoc latiare idē qd latialis.
Latinus a. um. nomē derivatū a latio. **Virg.** Sen^o vñ
latinū. **Sal.** Primo italiā tenuisse quōsdā q̄ appella-
bantur ab originē; hos postea aduentu enē p̄br̄y/
quōs intinctos latinos vno noie nūcupatos. Et latina
porta q̄ in latū ducit. **Hesiodus** tñ in theogonia scri-
bit latinum fuisse filiu^m Circes & Ulyssis qui tenuerit
loca italię. vñ ait: κρυκε Δεηε λιου θυγατηρ υπε/
ριουδα ο υειρος οδυσσεος Τελαος ιφρορος
ερωλοισηι αγριορη δε λασιγρον αμυμορας
κροστροπτε.

Latinus nomen n̄ propriū soceri enē a quo latium qui
dam deduci volunt.

Latina porta romę sic dicta q̄ ea in latū ducebat.
Latine artū. sacrificia qdā Joui cōstituta ab latinis po-
pulis dice q̄bus ex albano monte ex sacris carnē pe-
tere fuit ius cum romanis: vt inquit **Tar.** Cice. pro
Plau. Quibus municipiis vir tam qui carnē latinis
petant inveniuntur.

Latom^o pe. cor. lapidicida q̄ lapides cedit & quass fun-
damenta edificiorū p̄parat. **Hierō.** in lib. Regū. Et
erant latomorum. i. x. milia.

Latomig/ lapidicig locus vbi cedunt lapides. **Liu^o**
lib. vj. de bel. puni. Cōprehensa postea p̄uata edifi-
cia cōp̄hēse latomig forūq; piscariū. Ad has latomo-
mias dānari solebat hī q̄ in opus metalli dānabant.
Plau. in cap. Tindarus in latomias lapidarias ab
egione dānat. Erat & latomia loc^o romę in carcere
p̄pe Tullianū. **Liu.** li. xxx. Tūmūri carceris latomo-
mias intencioz custodia habere iussit. Latomig etiā
carcer est Syraculis lingua singulorū: in quas sicuti
scribit **Cic.** de suppli. Si q̄ publice custodiēdi erāt ex
oibus oppidis siclig deduci imperabant. In latomo-
mias **Terres** multos ciues romanos p̄cecerat.

Latona pe. pro. Apollinis & Dianę mater. **Tñ** & lato-
nia cultos. **Silv.** Delos insula est dicta latonia q̄ ea
latona enira sit apollinē & dianā: vt scribit **Seruius.**

Latrina pe. pro. latine cult^o obsequiū seruit^o. **Aug.** li. x.
de ciu. dei. Latrā nostri vbiq; sanctaz scriptura/
rum positū est interpretati sunt seruitutē: sed ea seruit^o
q̄ debet hoibus p̄m quā p̄cepit ap̄s seruos dñis su-
is subditos esse debere alio noie gręce nūcupari so-
let. **Latrina** p̄o p̄m cōsuetudinē qua locuti sunt qui no-
bis diuina eloquia condiderunt aut semper aut tam
frequēter: vt pene semper ea dicatur seruitus que p̄-
tinet ad colendum deum.

Latres latine seruus.

Latrina pe. pro. locus p̄uatarū sordidū & ad exonerā/
dum ventrē accōmodatus a latendo. **Apul.** de asi. li.
ij. Omnia proisus: vt in quandā cenosam latrinā in
eius animū consu perant vitia. **Forice** p̄o loca publi-
ca: in quibus licet oibus vētrē exonerare. **Cloaca** lo-
cus cauus nūcupat^o quo publice sordes eluunt. **An-
tiq̄** balneū domesticū appellare cōsueuerūt sicut do-
cet **Tar.** lib. ij. de Analogia. Deinde cum breuitatis
causa noia p̄traheret quo essent aptiora. p̄ latrinam
latrinā notauerūt: sic ex macill^o acill^o & vexill^o male ale
& vela diminuta sunt. **Plau.** in **Lur.** Latrinā pro bal-
neo accepisse videt cum ait: Sitas tuas magnas mi-
nas nō pluris facio q̄ ancillā meā q̄ latrinam lauat.
Hinc latrinās quoq; vulgo colluuiaria: hoc est rece-
ptacula colluuiōnis stercois & sordidus. **Videntur** q;
latrine differre a cloacis tāq; p̄uate a publicis. **Col.**
Inmundis quacūq; vomit latrina cloacis.

Latro as. p̄o. p̄ u est canis cum voce edit. **Vir.** **Dul-**
tum latrate lycisca. Hinc latratus us. ipsa vox canū.
Hoc verbum inuenit^o p̄strucū cū geco. **Hierō.** **Canis**

propriū est vt dñm suū congaudeat. latronē latrens
Canes Juidē intelligit^o q̄ latrauerūt c̄p̄itū: & latro-
nem congaussunt. **Diuis** verbi cōposita sunt **Ad**
latro/qd est valde vel ad aliqd latro. **Col.** per trālla/
tionem dixit. Sed ne caninū quidē sicut dicere. vete-
res studium p̄stantius locupletissimū quēq; adla-
trandi. **Oblatru/circū** aut contra latro. **Lactā.** lib. v.
Qua demetriano sicut ipse ait oblatranē atq; obltre
penē veritanti redarguere conatur.

Latrones greca dicitio est qua significant viarū obles-
tores q̄ publice vel per vim furant q̄ a latere adozis
tur: vel a latēdo q̄ latenter insidient. **Virg.** lib. xij.
Fixumq; latronis impavidus frangit telū. Cum su-
perius dixisset. **Sauca** ille graui venarū vulnere pe-
ctus. De hoc vide in dictione **Fur.** Apud antiquos
etiā latrones dicebant conducti milites a **Latro**
inferuio. Nam seruibāt mercede. **Vois** ait erat
vt hos imperatores & circa se haberet: & p̄imos mite-
ret ad omē discrimē. **Dicti** quasi laterōes inq̄. **Tar.**
qm̄ circa latera esse soleāt: quos sic satellites vocāt
q̄ principis alicui^o laus tuent^o: q̄ & sipatores & lom-
natopylaces vocantur. **Plau.** in mili. Nā ego ho-
dic ad Seleucū regem missi parasisti meū: vt latros
quos condupā binc ad Seleucū duceret qui eius re-
gem tutarentur.

Latro cinor pe. cor. latronū more p̄dor & mercede mili-
to. **Plau.** in **Lorni.** Latrocinatus annos in **Zyberi-**
no q̄ apud regē in latrocinio fuisse stipēdiū, accepit.
Latrocinium ipse latrocinandi actus. **Col.** Et in ip̄o fo-
ro latrocinium.

Latrūculator q̄ rerū capitaliū iudex siue questor: appel-
latur: & vulgo iudex maleficiorū. **Alpia.** Latrūcula-
tor de re pecuniaria iudicare nō potest.

Laudo as. verbū. **Collo.** **Virg.** **Laudato** ingentia ra-
ra/probare est re. **Li.** Et laudo & probo. **Aliqñ** lauda-
re est nolare. **Plau.** in **Cap.** Id scias Jove iupmū te/
stem **Laudo** hui^o cōposita sunt **Laudo**: qd veteres
stirparunt pro eo qd est plus q̄ noio. **Tar.** **Laudat**
nomenq; eius miles qd̄ perit. **Collaudo**/simul laudo.
Cicero. **Laudo**: Si rem istā ex sentētia gesseris fore
vt absens a multis cum redieris ab oibus collaudē/
re. **Perlaudo**/valde laudo: **Lactā.** li. vj. **Has** res q;
etiā homo si contēpserit iure plaudat.

Laus pp̄ue vir^o est nō aliūde. p̄ueniēs: sed suis nira
radicib^o. **Virg.** **Diua** merui q̄ laude coronā **Dicta**
laus **απρω** **ἰσχυ** **λαω**: hoc est a p̄lo q̄ proprie laus
sit p̄pli de aliquo recta loquentis.

Laudatio est ipsa laudantis oratio: Quis quādoq; laus
pro laudatione ponatur.

Laudabile qd merito laudari potest.

Laudatiuus a. um. quod laudat. **Unde** laudatiū ge-
nus dicitur demonstratiū.

Lauerna dea fuit quā romani coluere a qua **Lauerio**
nes dicit^o sunt fures q̄ sub tutela deę lauerne essent.
cuius loco obscuro solū erat intra se furta diuidere.
Hinc lauernalis porta romę dicta est ab ede lauernę
propinqua.

Lauo as. ui. atum. **Ter.** in **Eu.** **Abeū** lauau^o p̄strepūte
Hor. in **Ser.** **Ast** vbi me festum sol acriori ire lauz-
tum **Admonuit** **Quid.** li. iij. **Sacra** lauatur^o ma-
ne petebat a quas. **Unde** lauatio & lauatoz. **Li.** **Cap.**
roni. Si minus persequar in cumanū & an te certio-
rem faciā: vt lauatio parata sit: hoc est balneū. **Decli-**
natur etiā vt magis in vsu est. **Lauo** is. laui. **lorum** vel
lauē. **Virg.** li. x. **Uisceribus** supinfundēs lauit im-
proba teter **Dea** cruoz. **Hor.** in **Ser.** **Dea** manus
tua laui^o feroniam nympha. **Quozū** prima cū sit bre-
uis p̄de esse p̄sentis tēpōis. **Est** autē lauare abluere:
& aqua queq; sordida purgare. **Plau.** **De** dimas/ma-
nus laui^o. **Vir.** **Luminis** effusi^o fluidum lauit inde

eriores. Interdū significat madefacere/humectare. Plau. i. Pleu. Bellat tabellas/cas lachrymis lauit. In loca abluta mundat. Interdū auferre. Col. li. iiii. Ea res semino lauit acorū malozū. Hui⁹ cōposita sunt Abluo/qd est lauo/mūdo. Col. lib. iij. Tum etiā cluofis locus terra q̄ in ea cōgelata est pluuijs nō adiuat. Actā. lib. iij. In apparet iudgos nullā aliā spem habere nisi se abluerint sanguie. Alluo/colluo siml lauo purgog. Plu. Prodest etiā gingiuis si eo sepi colluaf. Circūlo/circūlluo. Pōpo. Eū vndiqz signū circūluit et militi inaccessum facit. Deluo/ diluo/eluo/illuo/inctus lauo. Incerluo/perluo/proluo/peluo/reluo/rursus lauo et q̄is soluo/impignero. Plau. Repignefat reluit vendit. Subluo/subr lauo. Col. lib. vii. In tergo bis in die subluat aqua calida mox decocto agrico et sale cū adipe defricat. dum fanici vis emanat.

Laurus a. um. mō significat lotū. Terē. Te ne ad sym/ bolū venire vncū atqz laurū e balneis? Hō signifi/ cat mūdū. Apu. Air pōb⁹ purus/laurus/ simplex. In lauta cēna et laur⁹ homo ab elegātia et nitore di/ cuntur. Hodo elegās. Lice. Comites isti atqz ami/ q̄ hōies lauri atqz vrbani. Hodo diuitē nitidū in ve/ stez victu delicato. Dar. Ista quidē lauta est: dapi/ bulqz instructa sypbis. Qd̄ traciūm est a lauatiōne. Hui⁹ omi. est Lauulus: a quo aduerbiū Lantule. Lantule a lauādo dicitur s̄ q̄ greci thermas noiant. Lantitia epulaz magnificētia a lauādo dicitur: qz apud antiqz elegātie q̄ nō cōstitū erant r̄ raro q̄s lauabat Lantia/munera dicebant. romani q̄ quētores legat/ exterrarū nationū mittebat: vt inqz Plutar. in pble/ mar. In scribit Plu. Lantia Atralo fuisse decreta. Lantitia munditia q̄ in cōstitū pariter et cibo fit. Et an/ tiquitus dicebat farina et tritico aqua cōsperso.

Lauacriū pe. pro. a lauo as. balneū in quo q̄s lauari cō/ mode pōt. Hel. Lacoqz vmbra ingentiū locis ambu/ lacris et mollib⁹ edū posticū refrigeratib⁹ lauachyis. Lauatrine dicunt in quas locura pūat que et aquaria et aquariola vocantur. Nec in culina tm sed in triclinijs quoqz et cubiculis et cgnatiōnibus cū dignitate. et ele/ gantia sunt.

Lautrices dicunt duozū fratru vrozēs.

Laurus secūde et quāte declinatiois: sed recti⁹ s̄m sectū dam insectif: qz mell⁹ sonat. Est autē genus arboris que grece Λαυρον daphne dicit. Petronius in Sa/ ty. Et baccis redimita daphne. Nec arbor apollinis est. ppter daphnē quā amauit in ea deformataz: siue q̄ spectatissima nascitur in parnato. Eusebius scribit ea soli dicata quonia ignea est. vnde odio maxime a demōnibus habet: siue q̄ plurimū sonat si vraf qd̄ h̄ dicendi artem designat. Diuinationis autem deus Apollo existimat. Janitrix quoqz cesarū et pontificū erūphib⁹s dicata sola arb⁹ fulmine nō tangit. Duo eius genera tradit. Cato Delphicā et Lypnam. Delphica laurus dicta q̄ victores Delphis ea coronare cur: et viridior laur⁹. Lypnā folio breui nigro sub/ eripiam. Quidā multa cē ad dederunt: qm̄ multa ceis subijceret. Hanc esse folio maximo cōstat flaccidoqz et albicante. Alij Linū quā syluestre laurū intelligūt: nōnulli sui generis arbore differt colore. Est enim ce/ rulea bacca. Alia etiam numerantur genera q̄ apud Sipopitium habentur.

Laura proprie vt sentit Plu. laurifoliū appellat per/ petuo virens et topiario operi accedens. Aliqñ po/ nitur pro lauro. Hōza. Tum ipsū ramis laurea fer/ uidis. Aliqñ. p. corona ex lauro facta q̄ in triumphis adhibebat. Cato dō li. de rus. laurea et laurum mura/ ta diphrōgo loreā p eadē accipit. Ab hac arbore no/ men ipostū est hōib⁹. Nā laurea Tull⁹ Licerdōs li/ bertus dicit fuit. Laura etiā ppriū nomē mulieris.

Laureola cū accētu in aspe. dimi. a laurea et p. corona triūphali capite: Laureolus propriū nomen.

Laurus a. um. quod est ex materia lauri: Quomodo roseus myrteus.

Lauretus/ locus in quo laurozū copia est: veluti rosetū myrretum/spinetum.

Laureo as. a laurea fit et significat laurea in capite po/ no. Hinc laureati/ qui laureis coronati sunt. In Li/ cero laureatos fasces dicit.

Laurentū nomē ciuitatis et hic indigens qd̄ ibi sepulc⁹ sit Zacus rex q̄ a lauretibus occisus fuit vel a sylua laurea qua excisa edificatus est vicus: vel vt inqz Pri/ scia. a lauro ibi inuenta dum picus eā cōderet. Hinc Laurentes populi dicitur.

Laurēs lauretis et hic et hęc lauretis q̄ ex laureto ciuita/ te est. Virgi. Lauretis regia Pici.

Lauro lauriū vrbis latij proxima laureto.

Laurēti/ laureol⁹/ laura et lauretia. Faustuli/ Romuli et remi nutriti. noia viroz ac mulierū propia a lauro deducta.

Laurētia/ festa q̄ in lauretie noie fiebat.

Lauce/ insula in ponto Boristhenis ostio obiecta dicta Achillea quonia Achilles ibi situs fit.

Larus a. um. largus et spatū maioris. Virgi. Et primū laros tenui de vimine cyclos Ceruici subiecte. Col. lib. j. Nec dubiū qm̄ minus reddat larus ager non re/ cte cultus q̄ angustus erimie. Aliqñ ponit p. molli remisso/ languido. Virg. Et p̄mere z laros sciret da/ re iustus badenas. In lari funes dicunt languidi se/ micōsumpti. Et vela lara qm̄ vcti non sunt. Hinc. plū/ rum/ quasi porro lara. Inuenit larū aduerbiū p. lare. Dar. Et adbus super ceteris tibi lara.

Laro as. larū facio/ apioz q̄ libero. Virg. Larat clau/ stra sinon. Lice. in Laro. Qui si ex libidinez vinculis laratos eē nō moleste ferūt. Hinc cōponit relaxo qd̄ est rursus laro/ recreo/ remitto. C. li. j. offi. Atqz eti/ am cū relaxare aios voluerint/ cauet in tēperātia.

Laritas et larantēti idē qd̄ remissio. L. vii. lib. ij. Nihil laramenti nec venie habere si modū excesseris. Lice. Et admittēda hominū cuiusqz modi multitudo ad h̄i/ benda est cura laritatis.

L Ante E

Lea q̄ et leena dī. Lucil. Irritata leḡ iaciebāt corpa sal/ tu. Virg. Loma leena rypū sequit lup⁹ ipe capella.

Lee insula est iuxta Cyrenicā apud regē onē. Scri/ bit Arist. li. de animalib⁹. Leena p̄mo fetu q̄nqz parere/ secūdo q̄tuoz ac p̄ singulos vno min⁹. post q̄z vno vñū tm peperit sterilecere ac fetus ipsos initio informes ac nisi bimelstres moueri semelstres viri ingredi posse.

Lebes etis. pe. pro. vas enū in quo res bulliūt: vt do/ cet Porphi. sup. li. i. i. liados. Et est generis masc. et femi. Qui. Viginti fuluos opolo exgre leberes. In/ Egechiele. Nec est lebes: vos aures carnes. Inuenit etiā libera te. Hiero. in lib. parolip. Pacificas bolli/ as coxerunt in lebetis et cacabis et ollis.

Lebedus pe. p. ciuitas: q̄ a colophone centū et viginti stadi. distat. Hic scenicozū hystriozū collegiuz fuit q̄ ludos ac certamina libero patri q̄annis celebrabat.

Lechen/ alterius maris portū appellari tradit L. vii. in bello macedo. Hecēi Λεχη portus ipsos vocant. Dapi. Luria palemonti secludit vnda lecheo.

Lectus dicitur est: vt Car. inquit q̄ lectus herbis et frō/ dibus stramēta faceret: vt alij putat ab allicēdo. q̄ fatigatos ad quiescendū alliciat: nisi sit q̄ antiqz greci Λεκοπ lectū dicunt. Aliqñ sumit pro mensa. conu/ uariū q̄ et discubitozius et triclinarius dicit. Hui⁹ di/ mi. est Lectulus. Legit et Lecticulus. Lectrū dō p̄ montozū est in Asia.

Lectisterniū: cum sacrozū gratia lecti in templis sterne

